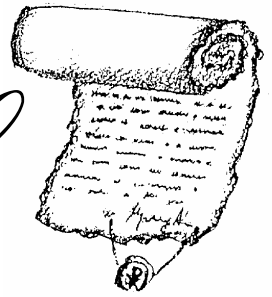

Hírlevél

A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

1995. október 29. Vasárnap

III. évfolyam 3. szám

ZARÁNDOKUTUNK

Azon szerencsés emberek közé tartozom, akik részt vehettek június 27-én, Szent László király napján a zarándoklaton. A megbeszélte időpontban, reggel 6 órára értünk a templom elé, némi szorongással. Szorongásunk gyorsan elmúlt, mivel sok ismerős embert fedeztünk fel az utastársaink között. Az autóbusz is pontosan érkezett. Rövid idő alatt mindenki elfoglalta kényelmes ülőhelyét. Elindultunk, irány Máriapócs. A rózsafüzér imádkozása után Gábor atya Szt. Lászlóra és történelmi múltjára emlékezett a király neve napja alkalmából. Utitársainkkal kellemesen beszélgettünk. A főútról letérve, 4 órai utazás után érkezünk Kelet-Magyarország dohány és almáskertjeit szemlélve Pócspetribre. Autóbuszunkkal a templom és az iskola előtti téren álltunk meg. Szerény, de igazán kellemes, igaz magyar települések egyikébe érkezünk. A település híven tükrözi az ott élő emberek szorgalmát, a szőlőfalujukhoz való kötődésüket. Az iskola, melyet az ott élő emberek saját anyagi és fizikai erejükből építettek, egy építészeti, tájba illő remekmű. A templomban a Boldogasszony anyánk eléneklésével búcsúzott csoportunk Pócspetritől. Rövid idő múlva érkezünk uticélunkhoz, Máriapócsra. A bazilika bronz kapuját nézve eszünkbe jutott II. János Pál pápa magyarországi látogatása. A bazilika belsejébe lépve a Mária kép látványa áhítatra és imádságra buzdított bennünket. Az ikonokkal díszített templomban Gábor atya által tartott szentmisén buzgón imádkoztunk Máriához. A templom külső falára szerelt kis harangok zenéjének hallatával búcsúztunk a bazilikától. A bazilika közelében arra a területre értünk, ahol 1991. augusztus 18-án II. János Pál pápa szentmisét celebrált az odalátogató emberek sokaságának. Egy csodálatos, fából faragott, Jézust ábrázoló szobor hívta fel figyelmünket. Hivogató karjai szinte átöleltek bennünket. Nyírbátorba érve elfoglaltuk a kollégiumi szálláshelyünkön kijelölt szobáinkat. A református templom megtekintése még az első napi programunkhoz tartozott. A templom nyugdíjas lelkésze, János bácsi a maga temperamentumával ismertette velünk a Báthoriak és a templom történetét. János bácsi egyénisége történelmi ismeretei és igaz hazaszeretete mindannyiunkat lenyűgözött. Az emlékkönyvbe a katolikus egyházfő II. János Pál pápa neve is megtalálható. A választása előtti években, mint egyéni turista járt Nyírbátorban.

Második napunkat Gábor atya szentmiséjével a Nyírbátori Minorita templomban kezdtük. A Minorita rend a XIII. század második felében telepedett Nyírbátorba. Az akkor már meglévő templom közelébe kolostort építettek. Maga az épületegyüttes, templom és a kolostor, a városkép meghatározója. A gótikus kapun belépve egy páratlan szépségű templombelső fogadott bennünket. A hagyomány szerint a Minorita templom kriptájába temették Báthori István erdélyi vajdát. A krypta feltárása most van folyamatban. A barokk falfaragás honi remekei díszítik a templom belsejét. A Minorita rend magyarországi védőszentjének, Erzsébetnek a szobra áll a főoltár középső részén. A Passió oltáron Kruzsai Krisztus szenvedéseit ábrázoló falfaragása látható. A Szent Anna oltár barokk stílusú. A fából faragott szószék felső részét Krisztus alakja díszíti, alsó részének faragott szobrai pedig a négy apostolt ábrázolják.

Nyírbátort elhagyva, Nyíregyházán a Nagyboldogasszony templomot látogattuk meg. Az oltár fehér márványból készült padozata és a mellékoltárok díszítették a nem régen újjáfestett templom belső részét. Rövid belvárosi séta után búcsúztunk a nyírségi tájaktól.

A kálvinista Róma, Debrecen volt utunk következő állomása. A református nagytemplom a maga nagyságával a történelmi múltat idézi fel bennünk. A város központján végigsétálva jutottunk a Szent Anna templomig, melynek kazettás mennyezete és belső díszítésének páratlan szépsége örvendeztetett meg bennünket. A Déry múzeum rendkívüli képiállítását is megnéztük. Munkácsi Mihály festményeinek hatását még most is érezzük. A festményeken az embert ábrázoló alakok arckifejezései szinte némán beszéltek. A késő délutáni órákban indultunk haza. Útközben a rózsafüzért imádkoztunk és Mária énekeket énekeltünk a Szűzanya tiszteletére.

A templomunk elé érve, hitünkben megerősödvé, lelkiekben és élményekben gazdagon kívántunk nyugalmas jó éjszakát utitársainknak.

Köszönjük mindazoknak, akik számunkra is lehetővé tették azt, hogy részt vehetünk az élményekben gazdag zarándoklaton.

/ Bischof Rezső és neje /

A CSERKÉSZETRŐL

Mit is ír az 1995./I. számú Hírlevél? Azt írja, hogy keveset tudnak a nagytéényi cserkészetről. Hát akkor, uzsgyi neki, elkezdjük a mondókánkat.

Senki sem próféta saját hazájában. Talán egy kicsit vonatkozik ez a mondás a 803. számú Nagyboldogasszony Cserkész Csapatra is. Igaz, nem egyszer jártunk a környező településeken lévő cserkész csapatoknál, de dolgoztunk itthon is. Csodálkozással olvastam a Hírlevélben, hogy erről keveset tudnak a tétényi hívek. Kár. A teljesség igénye nélkül tekintsünk egy kicsit vissza közelmúltba. Cserkész zászló szentelés volt, püspöki szentmise keretében. Ugyanebben az időben cserkész toborzót tartottunk. Plébános úr a templomban, az utcán pedig falragaszok hirdették. Volt karácsonyi gyertyagyújtás és farsangi teadélután. E rendezvényekre meghívtuk a plébános urat, és a ministránsokat is. A Betlehemi lángot is a "Nagyboldogasszony" cserkészek vitték el, vagyis hozták el a templomba. Dolgoztunk, voltak eredményeink, pl. tájékozódási versenyen is második helyezést értünk el. De sokkal többet készülünk: tenni hitünkért, hazánkért és embertársainkért. A templomtól sem tartjuk magunkat távol - mint ahogyan a cikk szerzője N.A. írja - csak hát egyenruhában ritkábban veszünk részt a szentmiséken és vannak még közöttünk kis "pogányok", illetve hát olyanok, akik a hitről mit sem tudnak, hiába vannak megkeresztelve. Azon szorgoskodunk, hogy ezeket a cserkész testvéreinket is el tudjuk vezetni az Úr oltárához. És most - első ízben - röviden a cserkészetről. Csak önmagad korlátait legyőzve lehetsz cserkész. Úgy mint: önzés, pártoskodás, valláskülönbség, társadalmi különbség és durvaság, ezeket a hibákat le kell küzdeni. Továbbá a törvényeinkről:

1. A cserkész egyenes lelkű és feltétlen igazat mond.
2. A cserkész híven teljesíti kötelességeit, melyekkel Istennek, hazájának és embertársainak tartozik.
3. A cserkész, ahol tud, segít.
4. A cserkész minden cserkészt testvérenek tekint.
5. A cserkész másokkal szemben gyöngéd, magával szemben szigorú.
6. A cserkész szereti a természetet, jó az állatokhoz és kíméli a növényeket.
7. A cserkész feljebbvalóinak jó lélekkel és készségesen engedelmeskedik.
8. A cserkész vidám és megfontolt.
9. A cserkész takarékos.
10. A cserkész testben és lélekben tiszta.

Ezen törvények betartására teszünk fogadalmat (emberi gyarlóságunk kéretik figyelembe venni, mert csak az Isten tökéletes) Természetesen van próbaidő és ujjonpróbát kell tenni annak, aki cserkész akar lenni.

Befejezésül, ahogy Robert Baden - Pówel a cserkészlet megalapítója és a cserkészlet szeretett Bi-Pi-je mondott: "a cserkészlet olyanná neveli fiát, amilyen férfinak a szülei látni szeretnék." Természetesen ez értendő a lányokra is az ő vonatkozásukban. A munka nehéz, mert a kiesett évtizedek után cserkészt és cserkészvezetőt egyszerre kell nevelni. Hetedik életévüket betöltött fiúk és lányok! Gyertek közénk, készüljünk együtt Isten, Haza és Embertársaink szolgálatára! Cserkészköszönéssel búcsúzom: Jó munkát!

Dobó György Gyula

Nagy örömmel és köszönettel fogadtam ezt az újságcikket a cserkészekről, s különösen nagy örömmel olvastam az új cserkészújságot. A szerk. (N. A.)

C a r i t a s

Karitasz görög eredetű latin szó: "szeretet" - Isten és az embertárs szeretete. Jézus azt akarta, hogy követői Istent mindenek fölött, embertársaikat pedig, mint önmagukat szeressék, sőt azt is mondta: "szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket!" A felebaráti szeretet hőse Árpádházi Szent Erzsébet (+ 1231) aki életét a szegényeknek és a betegeknek szentelte és minden vagyonát rájuk áldozta. Ő a keresztény Szeretetszolgálat intézményeinek védőszentje. Szegények mindig voltak, vannak és azt hiszem lesznek is. Egyre nehezebb lesz megsegítésük, főleg anyagilag. Nekünk keresztényeknek arra is kell gondolnunk, hogy nemcsak anyagilag segíthetjük őket: meghallgathatjuk őket, együttérzésünket fejezhetjük ki nekik. Kézzeled vagy jó szóval, mosollyal vagy jó tanáccsal

mindig segíthetünk másokon. Örül az, aki kap, de boldogabb, aki adhat.

" A boldogságot nem lehet ajándékba kapni, Egyetlen titka: adni, mindig csak adni.

Jó szót, bátorítást, mosolyt, Hitet,

És sok-sok önzetlen tiszta Szeretetet." (Goethe)

Minden év novemberében Szent Erzsébet napján emlékezünk meg a karitás munkájáról. Ezúton mondjunk köszönetet azoknak, akik ezt a szép és nemes feladatot vállalják, szívvel, lélekkel csinálják, sokszor lemondások és áldozatok árán is. Kérjük ezen a napon a jó Isten áldását munkájukra és adja meg, hogy példájuk minél több követőre találjon.

/ E.H.E. /

BEMUTATKOZÓ

Bizonyára sokan ismerik a vasárnapi tízórás misén Szt. Ignác fohászait felolvasó leányt és családját. Nem véletlen, hiszen régóta itt élnek Tétényben. A családfő, Botos István, így mutatta be magukat:

- Családunk története 1976-tal kezdődik, ekkor esküdtünk meg, feleségem, Stefánia tősgyökeres nagytétényi család, a Radeczky-Pentz család sarja, így engem a palóc földről bevándorlót is befogadtak az itteni "öregek". Balasagymatról jöttem, tehát ez is segített beilleszkedni Tétény életébe. Családi indíttatásunk: mindkettőnk családja katolikus. Nagyapám pedagógus, nagyanyám testvére falusi plébános volt, nagyapán oldalági rokona imakönyveket szerkesztett. Úgyhiszem a végzettség sem maradhat ki, mindketten élelmiszeripari főiskolát végeztünk, végzettségünk gépész-üzem-mérnök. Ott ismerkedtünk meg egymással. A feleségem egy percig sem dolgozott az élelmiszeriparban, gépészmérnöki végzettségét hasznosítva élelmiszeripari gépek kereskedelmével foglalkozott. Most egy bibliai élelemmel, a borral, én pedig a kenyérral, pontosan sabbán sütőipari gépekkel foglalkozom.

Gyermekeink: a legnagyobbik Eszter 17 éves, őt ismerik a hívek a vasárnapi miséről. A középső István, 14 éves és ismertetőjele, hogy pillanatnyilag ő a legmaga-sabb ministráns. A legkisebb Tomi, 10 éves, csütörtökönként ministrál.

- Amikor a házuk felé közeledtem, önkéntelenül is megfogalmazódott a kérdés, hogy jelent-e valami fajta kapcsolatot az a helyzet, hogy a templomhoz ilyen közel laknak?

- Első lakhelyünk a háztartási bolt épületében volt, ahonnan minden nap átláttunk a templomra. Reggel a lányom átintegte-tett Keszthelyi atyának, aki vissza-intett. Vagy ha a Rosta nővér nem tudott kihez fordulni, hozzánk jött át. Ennyiben jelentett mást ez a "közellakás"

- Milyen szerepet tölt be az egyházközösség életében?

- 1978-ban ért az a megtiszteltetés, hogy a képviselőtestület tagja lehettem. Azonkívül van egy külön megbízatásom is: templomatya vagyok. Ez annyit jelent, hogy a templom pénztárának egyik keze-lője vagyok a bevételi oldalról, magyarul a pénzszámlálás és a különféle kiadások ellenőrzésében veszek részt.

- Ön hogyan képzelné el az ideális egyházi életet itt Nagytétényben?

- Nos, szerintem Tétény sokat veszített azzal, hogy Budapesthez csatolták. A falusias hangulat veszett ki belőle. Manapság megfigyelhető az itteni lakosság előre-gedése. Viszonylag kevés ma a fiatal, de van egy feltörekvő nemzedék, ebből később erős mag lesz. Az ideális mi lenne szá-momra? A régi, falusi hagyományoknak kellene ötvöződniük a városi élettel. Az egész egyház változás alatt áll. Gondoljunk csak egy húsvéti körmenetre. Régen elkezdődött 5 órakor és eltartott fél 8-ig. Manapság tolódik egyre az időpont későbbre. Amit nehezen bírunk a családommal együtt elviselni, azok a mostanság jelent-kező modern, vagy inkább moderneskedő irányzatok. Konkrétan a nyomon követhetetlen misék, a meg nem szokott liturgikus szövegek és a gitárkísérettel megjelenő énekek. Nekem a katolikus egyház egy fixpont kell hogy legyen az életemben.

- Mi a kifogása a gitáros misék ellen?

- A gitáros misék nem ütnek meg a legalacsonyabb szintet sem. Gitárzenének harmatgyenge, egyházi zenének ezért elfogadhatatlan. Visszatérve az egyházi életre: egyre jobban kezdenek az emberek összejárni, csoportok alakulnak és vannak olyanok, akiknek nem a tétényi templom van közelebb, de ide járnak. Ezek mindenképpen pozitív dolgok.

- A gyereknevelésben milyen elveket vallanak?

- Egy alapelvünk van: elvadult világban élünk és az embernek kutyakötelessége felvértezni a gyermekét ez ellen és olyan fogódzót adni, amelybe bele tud kapaszkodni. Ez a fogódzó a keresztény értékrend. A gyermekeket nem verjük, csak - Takács atya szavaival élve - alakítjuk őket. Szerencsések vagyunk, mert eddig nem volt komolyabb problémánk velük.

- A két nagyobbik egyházi iskolába jár. Mi a véleményük róla?

- A József Attila Gimnáziumban (JAG) 1992-ben indult egy egyházi osztály. Ez követi a JAG tanrendjét, felvételi szintjét. Heti két órában hittant tanítanak. A gimnázium mindig is büszke volt rá, hogy az eddigi 40 év alatt is a ciszterci értékrendet követték. A nem egyházi osztályokkal abszolút nincsenek súrlódások. A lányom-nál kiválóan működik 4 éve, a fiamnál 1 hónapja.

- Tanítanak paptanárokat?

- Igen és főleg annak örülünk, hogy sok a fiatal köztük. Ezek lendületet és színt visznek az osztály életébe.

Mindenkinek csak ajánlani tudom.

- Köszönöm a riportot.

/ Bíró Ádám /

Kedves Olvasó!

Én egy "bitang" ember vagyok.

Felsőtagozatos általános iskolás voltam, amikor az énekarunk versenyre készült. Egyik osztálytársam sohasem hiányzott a különóráról, nagyon komolyan vette. A főpróbát a Fehérvári úti Művelődési ház színpadán rendezték, alig vártuk az izgalmas napot. Felálltunk szépen, sorba, az énektanár vezényletével el kezdtünk énekelni, aki hirtelen abbahagyta velünk. Őt, a lelelkesebben éneklő osztálytársamat kiemelte hajánál fogva a kórus közepéből és rárivallt: - 'Mevagy bitang, négy éve kereslek' - A fiú túlradó boldogságában kicsit hangosabban dalolt, így derült fény mutáló hangjára, botfülére. Lógó orral, megszegyenülten hazament.

Mindig szerettem rajzolni. Rajztanárom az ötösökkel, dicséretekkkel csak táplálta bennem rajzos ambíciómát mindaddig, míg pályaválasztásra került sor. Boldogan újságoltam neki, hogy a Képző- és Iparművészeti Gimnáziumba jelentkeztem. Azt mondta: - Ne menj oda, tehetségtelen vagy. - Nagyon bántott a dolog, de mégis elmentem a felvételire. A terem közepén, a dobogón szék volt, fiú ült rajta. Őt kellett lerajzolnunk. Az iskolában korábban csak virágokat, egymásra rakott kockákat festgettünk, különórára sosem jártam, nagyon szegények voltunk. Majdnem elsírtam magam a számomra lehetetlen feladattól, de hozzáfogtam. Alig mozgott a ceruza a kezemben, láttam, hogy a fiúnak krumpliorrot, elefánt füleket rajzolok. A feléig sem jutottam, amikor beszédtek a rajzlapokat azzal, hogy majd értesítenek. Én is "bitanggá" váltam. Megszegyenülten, lógó orral hazamentem.

Persze nem vettek fel. Más jellegű pályára kerültem, de mégis megtaláltam helyemet a világban, ahol a ceruzám vonalzó mellett rajzol, hiszen nemcsak művészekre, zsenikre van szükség, hanem ügyesebb fejű, kezű katonákra is.

Egyszer Óbudán jártam. Az egyik családi ház oldalán nagy betűkkel hirdették: fagyalittölcsér készítő. Akkor döbentem rá, hogy ő is egy "bitang" ember. A cukrászok biztosan elnézően mosolyognak a feje fölött, hogy nem tud emeletes csodatortát sütni. Mégis szükség van rá, hiszen nemcsak a fagyit esszük meg, a tölcsért is elrágjuk. Egy "bitang" ember alkotását.

Legtöbbünkben kicsiny tehetség szunnyad., sokunk nem "kelti" fel, nem vállalja a megszegyenült hazakullogást. Ha mindnyájan olyan területen dolgozhatnánk, ahol egy kicsit kibontakoztathatnánk képességünket, a munka játékká válna, boldogan élhetnénk.

Köszönöm édes Istenem, hogy én játszva élhetem az életem, gyermekkori kedvtelésemet boldog munkaként gyakorolhatom.

Kérek édes Istenem, segíts hozzá mindenkit, hogy fontosnak érezze magát - bármilyen porszem is - ebben a Világmindenségben, amit nekünk teremtettél. Hogy mindegyikünk találja meg örömét az alkotásban, a munka ne váljon nyűgös robottá. Felnötten is játszva éljük életünket.

Kedves Olvasó! Ne bizonytalanodj el, ha valami nem sikerül olyan tökéletesen, mint amit más csinál! A lényeg, hogy Isten jelenlétében, szeretettel készíts mindent, mert ez visszasugárzik ránk és ezért egyre fontosabbá válsz számunkra. Fontos vagy nekünk, szükségünk van Rád!

Kérek édes Istenem, segíts ebben minket!

/ M. M. /

Hittanos tábor Kosdon II.

Az előző Hírlevélben egy rövid kis beszámoló jelent meg az idei nyári hittanos táborról. Több, a táborban részt vett gyerekekkel, fiatalal együtt úgy éreztem, hogy a beszámoló nem adta vissza azt a hangulatot, és azokat az élményeket, amelyekben részünk volt. Ezért tartom fontosnak a mostani kiegészítést.

Először is köszönöm Gábor Atya figyelmét, kérem további támogatását. Úgy érzem én Istennek dolgozom, és kötelességemnek tartom, hogy minél több időt a gyerekekkel töltsék - lehetőségem szerint. Nem is szeretnék semmi jutalmat ezért itt a földön.

Lássuk a konkrétumokat:

A táborban 62-en voltunk, ebből 54-55 gyerek folyamatosan, a többi csak rövidebb ideig. Továbbá az előző cikkben említett súrlódást szeretném a helyére tenni. A tíz nap alatt 62 gyerek volt a táborban, s csak egy emberre kellett kétszer nyomatékkel rászólni !! Tudomásom szerint ennyi volt az összes súrlódás.

Részemről BÉKÉS, LELKI TÁBORNÁK minősítem a KOSDI TÁBORT !!

Ezt elősegítették a "nagyok", akik gimnazisták és egyetemisták közül kerültek ki. Kiemelném a nagytétényi hittanosok közül Botos Eszter igazán szolgáló szeretetét! Ilyen lelkes gyerekek nélkül nem lehetett volna jó tábort, mivel ők is felelősnek érezték magukat a többiekért. Mi egy nagy család voltunk és vagyunk (Budafok-felsőváros és Nagytétény hittanosai). 7-30 évesig, fiúk lányok vegyesen, mindenki szeretettel szolgált a másoknak: reggeli és vacsora készítéssel, takarítással, mosogatással stb. Jó volt nézni ezt a segítőkész szolgálatot, amihez kell egy bizonyos fokú alázatosság is.

Köszönöm Gábor Atya segítségét, látogatását. Ferenc Atyáét is, valamint a Hitoktatási Bizottságét, aki a két plébániát 60000 Ft-tal támogatta a sikeres táborozás érdekében. Utoljára, de elsősorban ISTENNEK, aki kézzelfoghatóan velünk volt a táborban.

Köszönöm a szülőknek és a gyerekeknek, hogy megtisztelnak azzal, hogy résztvesznek (évek óta) a táboromon. Nagyrészt ezzel a csapattal a tavaszi szünetben tervezek egy zárandoklatot a spanyolországi AVILÁBA ! Hét napos lenne az út, várható költsége kb. 20 000 Ft.

Varga Péterné hittanár

Emlékezni...

Oly sokan elmentek már közülünk, s oly sokat köszönhetünk Nekik. Még értetlenül állunk a kérdések előtt, vajon miért mentek el, miért kellett elmenniük. Ők már talán tudják a választ...

Halottak napja közeledik. Most, ha lehet még többet gondoljunk Rájuk, s gyűjtsunk egy picit gyertyát, s mondjunk el értük egy kis fohászt!

/ N.A. /

Egy apró csoda

Isten megajándékozott szeretetével egy gyermeken keresztül. Ezt szeretném most elmesélni.

A Ferenciek terén, a templom gyóntató helyiségében üldögélek. Egy atyára várok. Közben az emberek egyre csak jönnek, meggyóznak, majd mennek tovább. Péntek van, első péntek. A várakozás csöndjét egyszercsak egy kislány hangja töri meg. Egy anyuka a kislányával. A kislány 4-5 éves lehet. Odajönnek a közelembe. Az anyuka arra kéri a kislányt, hogy üljön szépen ide mellém, és rajzolgasson addig, amíg ő elvégzi a szentgyónását. Észrevettem, hogy egy teli szatyor van az anyukánál, melyből színes, virágos matricák kandikálnak ki. Egyszercsak megszólítottam:

- Bocsánat. Nagyon szépek ezek a matricák. Ne hara-gudjon, hogy megkérdezem, ezeket csempére is lehet ragasztani? Én ugyanis már régóta keresek matricá-
kat, amivel a konyhában a csempét díszíthetném.

- Igen - felelte, s közben elővette a matricákat, s megengedte, hogy megnézzem őket. Mind tetszett nekem. Volt ott mindenféle virág: vadvirágok, pipacs, marga-réta, nefelejcs... és persze rózsák is.

- Még hadd kérdezzem meg, hogy hol tetszett venni?

- Ápiszban vettem ott, ahol lakom, a XVII. kerületben.

- Ó, az nagyon messze van - sóhajtottam - Köszönöm, és elnézést - fejeztem be a beszélgetést.

A kislány kérdezett valamit az anyukájától, majd odalépett hozzám, és egy ív matricát nyújtott felém.

- Tessék - mondta. Én értetlenül néztem rá.

- Amiért annyira tetszik, fogadja el!

- De nem, nem. - Nagyon zavarban voltam.

Ő to-vábbra is nyújtotta felém. Végül mégiscsak elfogadtam, s nagyon megköszöntem. Aztán elkezd-

tem azon töprengeni, hogy nem tudnám-e viszonzni valamivel ezt az ajándékot. Eszembe jutott, hogy éppen van a táskámban egy még felbontatlan kókuszos csoki. Ugyanis általában van nálam egy kis nassolni való. Így most én követ-keztem. Elővettem a csokoládét és odanyújtottam a kislánynak, hogy ezt pedig fogadja el tőlem köszönet-képpen. A kislány szemei tágra nyíltak. Most Ő lepő-dött meg. Anyukájára nézett kérdően, aki jólesően bó-lintott, hogy elfogadhatja.

Később még egy ív matricát nekem adott, s egy olyan borítékot, melyre matricákat ragasztott, s megpróbált néhány betűt és számot is ráírni, melyek többé-ke-vésbé sikerültek is. Megkérdeztem tőle, hogy miért adja oda ezeket nekem. Azt felelte:

- Csak úgy. Láttam, hogy örül neki.

Ezután beszélgetésbe elegyedtem vele. Megkérdeztem, hogy hívják. Erre ő kihúzta magát, a fejét fel-emelte, s mondta:

- Takács Ágota vagyok.

Amikor elárultam, hogy Maya a becenevem, mosolyogva azt mondta, hogy otthon Mókuskának hívják. Aztán visszajött az anyukája. Elbúcsúztam tőlük, ő is tőlem. Azt mondta: "Viszontlátásra!"

Anyukája kézenfogta, és elindultak kifelé. Pár másod-perc múlva újra ott állt előttem. Visszaszaladt, mert még mondani akart valamit:

- És jó hétfvégét kívánok!

Miután elmondta visszasietett anyukájához, és többet nem láttam őket. Még jó ideig ültem ott azon a széken, magam elé bámulva, megatódva.

Amit itt most leírtam, úgy éltem át, mint egy apró csodát az életemben.

/ K.M. /

Imádság humorért

Csorgattál hitet fejemre,
/ Vajha frissen örzeném !/
Koszorúztál kegyelemmel
/ Volna fogytig bár enyém! /
Hetven éves fiatalnak
Még valami kellene:
Humort, humort önts szívembe,
Meghallgatás Istene!

Nézni tanulj, vaksi lelkem,
Míg csak meg nem láthatod
Emberben az angyal-embert
És az ember-állatot.
Egy szemekkel egyet látni,
Másikkal a másikat,
Nagy az Isten vadaskertje,
A mennyország tágasabb.

Egybelátni mindakettőt
És eggyé ölelni át:
Erre kérd, míg kérheted még
A Szentlélek humorát.
Több ez, mint távolbalátás,
Közelnél is közelebb,
Ez tanít meg mosolyogni
Szenteket és bölcseket.

Hát az öreg, aki hordoz
Harminchárom nyavaját
S kétszer annyi gyöngeséget,
Honnan vegye mosolyát?
Honnan erőt elviselni,
Kinevetni önmagát,
Megmaradni emberszinten
Éjek éjszakáin át!

Nincs itt más, mint bölcsnek lenni,
Ha csak egy hüvelyknyinek,
Semmi más, csak szentnek lenni,
Ha csak egy babszemnyinek.
Uram, egy babszemnyi lélek
Küldi Hozzád sóhaját:
Csorgasd cserepes ajkára
Öregeid humorát.

H Í R E K

➤ EGYHÁZKÖZSÉGI NAP. Idén ismét megrendez-
zük az Egyházközségi Napunkat, melynek mottóját
az Esztergomi Zsinat határozataiból merítettük:

" A PLÉBÁNIA: KÖZÖSSÉGEK KÖZÖSSÉGE "

Időpontja: 1995. november 18.-án szombaton 14
órától az esti szentmise végéig.
Helye: a plébániatemplomunk.

➤ HÍRLEVÉL Köszönettel fogadunk továbbra is cik-
keket, hirdetések a Hírlevélbe a kedves Hívektől.
Szívesen fogadjuk az újsággal kapcsolatos javaslat-
okat, panaszait is.

➤ ADVENT -tel kapcsolatban már most jelezzük,
hogy előreláthatólag Advent első vasárnapja előtti
szombaton lesz az adventi koszorúkészítés, melyre
mindenkit szeretettel várunk. Pontos időpontját Gá-
bor Atya hirdetni fogja.

A Hírlevelet kiadja : a nagytétényi római katolikus egyházközség . Szerkesztik az erre jelentkezők , írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak , vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban , azok a következő személyeket keressék :

Szeibert András (1225. Budapest, Batthyány u. 34. Tel : (1) 226-8699) ,

Németh András (2440. Százhalombatta, Hága László út 11. Tel : (23) 354-742) .

A plébánia levelesszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket .

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg .Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők .

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 7 Ft . A költségek fedezésére adományokat elfogadunk .

